

ת"פ 61046/11/14 - מדינת ישראל נגד יוהן ניזרד

בית משפט השלום בראשון לציון

13 אפריל 2016

ת"פ 61046-11-14 מדינת ישראל נ'

ניזרד

מת 61048-11-14

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אברהם הימן
המאשימה
נגד
הנאשם
יוהן ניזרד

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד רונן גינגולד

הנאשם וב"כ עו"ד שפיגל

גזר דין

רקע.

הנאשם הודה בעובדות כתב האישום, והורשע על פי הודייתו, בעבירה של יבוא סמים מסוכנים לפי סעיף 13+ 19 לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג-1973. על פי כתב האישום, הודה הנאשם כי בתאריך 25.11.14 בשעה 13:30 או בסמוך לכך יבא הנאשם לישראל ללא היתר כדין שתי אריזות של סם מסוכן מסוג חשיש במשקל כולל נטו של 173.06 גרם על ידי כך שהכניס הסמים בפאריז לתיק יד וטס עם התיק לישראל עד שנתפס עם הסם בתיק בטרמינל 3 בנתב"ג.

הודיית הנאשם ניתנה במסגרת הסדר טיעון לפיו הסכימו הצדדים כי טרם טיעונים לעונש יופנה הנאשם לשירות המבחן. הצדדים הצהירו כי אין ביניהם הסכמה עונשית וכי המאשימה תטען לעונש מאסר שירוצה בעבודות שירות ואילו הסניגור יטען באופן "פתוח".

בהמשך לכך, הוריתי על הפניית הנאשם לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן ולקבלת חוות דעת הממונה על עבודות שרות נוכח עמדתה העונשית של המאשימה.

בדיון שהתקיים ביום 30.11.15, הודיעה המאשימה כי אם יימצא הנאשם מתאים לביצוע של"צ בהיקף של 300 שעות,

לא תעתור לעונש של מאסר בפועל. בהחלטתי מאותו היום הוריתי לשירות המבחן למצוא לנאשם תוכנית של"צ מתאימה בהיקף של 300 שעות, נוכח מצבו הרפואי ובאופן חריג.

ביום 15.3.16 שמעתי טיעוני הצדדים לעונש, ולהלן גזר הדין.

תסקיר שירות המבחן.

שירות המבחן העמיק חקר באבחון עניינו של הנאשם ובתוך כך ערך שלושה תסקירים. מהתסקיר עולה כי הנאשם, רווק כבן 29, יליד צרפת אשר עלה ארצה לפני למעלה משנה, ופטר משירות צבאי בצה"ל עקב בעיה רפואית בגבו ממנה סובל בעקבות פציעתו בתאונת דרכים. הנאשם מסר לשירות המבחן כי כתוצאה מהבעיה הרפואית בגבו, צורך הוא מריחואנה מגיל 19 על מנת להתמודד עם הכאב הפיזי ממנו סובל, והציג מסמך רפואי מיום 14.4.15 ממנו עולה כי החל בתהליך של בדיקת התאמתו לקבלת קנאביס רפואי. הנאשם הודה בביצוע העבירה, וטען כי הוא משתמש בקנאביס באופן יומיומי על מנת להתמודד עם כאבי הגב מהם סובל מאז שנפצע בתאונה, וכי הביא את הסמים עמו לישראל לשימוש העצמי בלבד. מבדיקות שتن שבוצעו לנאשם נמצא כי הוא עושה שימוש בסם מסוג קנאביס. שירות המבחן התרשם כי הנאשם צמצם מחומרת מעשיו והתקשה בלקיחת אחריות על מצבו, ולהערכתו אין הנאשם בעל דפוס התנהגות עברייני ובבסיס ביצוע העבירה עומדים קשייו הרגשיים, מצבו הבריאותי הירוד ועמדות הנותנות לגיטימיות לשימוש בסם מסוג חשיש. שירות המבחן מצא כי לצד אלה קיימים גורמי סיכוי לשיקום ביניהם העובדה כי הנאשם נעדר עבר פלילי גם בארץ מוצאו וכי זו מעורבותו הראשונה בפלילים, כי תפקודו תקין וכי הוא בעל מוטיבציה למימוש עצמי. שירות המבחן ציין כי נוכח העובדה שהנאשם ממשיך לצרוך סמים ושולל צורך טיפולי אין הוא בא בהמלצה להעמידו בצו מבחן ואין הוא עומד בקריטריונים לביצוע צו של"צ. עם זאת, ההמלצה העונשית של שירות המבחן היא להטיל על הנאשם ענישה מרתיעה בדרך של מאסר מותנה והתחייבות.

חוות דעת הממונה על עבודות שירות בשב"ס ("הממונה").

ראוי לציין כי הנאשם הופנה לממונה ועל פי חוות דעתה השלילית, אין הנאשם יכול לרצות עונש מאסר בעבודות שירות משתי סיבות: האחת רפואית לפי שאינו מסוגל לשאת משאות כבדים והשנייה לפי שהוא משתמש בסמים.

ראיות לעונש.

באת כוח המאשימה הצהירה כי לא תציג ראיות לעונש. בא כוח הנאשם ביקש להעיד את הנאשם. הנאשם העיד לפני וטען כי הוא משתמש בחשיש עקב כאבים מהם סובל וכי יבא הסם לצורך שימוש העצמי. בחקירתו מסר כי מגרם אחד הוא יוצר ארבע מנות, וכי בעת שעלה לארץ הביא עמו כמות סם כמצוין בכתב האישום לפי שהתכוון כי כמות זו תשמש אותו למשך תקופה של 8 חודשים עד לשנה וחצי. כמו כן טען כי פתח עסק וכי הוא עובד קשה ואת הסם צורך בעת שחש בכאבים ועל מנת שיוכל לתפקד בעבודה. הנאשם מסר כי הוא מבין את חומרת המעשה וכי הוא מצטער על כך.

יש לציין כי הנאשם נחקר בחקירה נגדית על ידי באת כוח המאשימה.

טיעוני באת כוח המאשימה לעונש.

באת כוח המאשימה עתרה להשית על הנאשם עונש של שישה חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות לצד מאסר על תנאי, פסילה בפועל, פסילה על תנאי וקנס. כמובן, שכעולה מתוך האמור לעיל, התעלמה המאשימה מחוות הדעת השלילית של הממונה, ולמעשה עתרה להשתת עונש מאסר בפועל "ממש" למשך 6 חודשים. לשיטתה מתחם העונש ההולם את מעשה העבירה נע בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 24 חודשי מאסר בפועל. בתוך כך הפנתה לתיק פלילי 23524-02-15 **מדינת ישראל נ' שרייר** [ניתן ביום 16.11.15] בו גזרתי דינו של נאשם שהודה והורשע בעבירה של ייבוא סם מסוג חשיש בכמות של 7 ק"ג על פי הסדר טיעון ל- 18 חודשי מאסר בפועל, וכן לתיק עפ"א 377/08 (מחוזי נצרת) **מדינת ישראל נ' בר חיים** [פורסם בנבו] שם דחה בית המשפט המחוזי ערעור על קולת עונש של 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות שנגזר על נאשמת שהורשעה ביבוא של כ- 1.9 ק"ג חשיש לפי שבין היתר קבע כי מצויה בהליך שיקומי חיובי וכי הסיכון להישנות עבירות נמוך. בטיעוניה הדגישה את חומרת המעשה, וביקשה שלא לאמץ את ההמלצה העונשית של שירות המבחן. לטענתה כמות הסם שהנאשם ייבא הינה כמות גדולה המגיעה לכדי כ-700 מנות ובכך ללמד כי אין מדובר בסם שיובא לשימוש עצמי. כמו כן טענה כי טענת הנאשם לפיה מדובר בסם לשימוש עצמי לא עולה בקנה אחד עם הטענה כי החל בתהליך לקבלת אישור שימוש בקנאביס רפואי וממילא לא הוצגו מסמכים על כך. לטענתה תסקיר שירות המבחן הינו שלילי לפי שהנאשם צמצם חומרת מעשיו, התקשה ליטול אחריות וכיום ממשיך לצרוך סמים ושולל צורך בטיפול. עם זאת טענה בא כוח המאשימה כי לנוכח הודיית הנאשם, נסיבותיו האישיות והעדר רישום פלילי תסכים באופן חריג להעמיד עונשו ברף התחתון של מתחם הענישה, דהיינו על שישה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, לצד ענישה נלווית.

טיעוני בא כוח הנאשם לעונש.

בא כוח הנאשם טען כי מתוך דברי הנאשם ומתוך מסמכים רפואיים שהגיש (מוצג טל/2) מוכח כי הנאשם צורך סם מסוג חשיש כדי להטיב את מצבו הבריאותי ובכך המניע שהביאו לייבא את הסם. לטענתו, הנאשם עלה ארצה ועל מנת לקבל אזרחות ישראלית חייב הוא לשהות בארץ תקופה של חצי שנה ועל כן ייבא את הסם בכמות הנדונה על מנת שתספיק לו לתקופה זו. כמו כן ציין כי הנאשם מצוי בתנאים מגבילים במשך כשנה וחצי, כי הוא נעדר עביר פלילי (על כך צירף מסמך הנחזה להיות מסמך רשמי מצרפת שלטענתו מלמד על העבר מעורבות בפלילים, סומן טל/1) וכי לא ביצע עבירות נוספות. על יסוד כל אלה ביקש להעמיד עונשו של הנאשם על מאסר על תנאי, קנס והתחייבות להימנע מעבירה. בטיעונו הפנה לפסיקה אשר לדידו תומכת בעמדתו העונשית: תיק פלילי 21284-06-13 (מחוזי ת"א) **מדינת ישראל נ' אלדר** [ניתן ביום 10.12.14] שם נגזר עונשו של נאשם שהורשע על פי הודייתו בעשרה מקרים של ייבוא סמים לשישה חודשי מאסר בעבודות שירות, תיק פלילי 3019/05 (שלום כ"ס) **מדינת ישראל נ' חן** [ניתן ביום 28.6.06] שם נגזר עונשו של נאשם שהורשע בעבירה של גידול סם מסוכן והחזקת סם מסוכן לצריכה עצמית ל-12 חודשי מאסר על תנאי.

דין והכרעה.

בפתח הדברים מצאתי להעיר למאשימה הערה שמא יש כי תסייע בהתנהלותה. באת כוח המאשימה הביאה כתנא דמסייע גזר דין שניתן על ידי בתיק פלילי 23524-02-15 בו הושת על הנאשם עונש מאסר למשך 18 חודשים. אין כל דמיון ולא אגזים אם אומר שמץ דמיון בין תיק זה למקרה שלפני. באותו תיק, ניסה הנאשם להכניס לישראל 7 ק"ג חשיש, באופן שהחביא החשיש בדופן כפולה של מזוודה. 7 ק"ג אינם דומים ל- 173 גרם שהנאשם נשא בתיק יד. אלא שבכך לא הכול, גזר הדין בדוגמא שמצאה נציגת המאשימה להביא ניתן בהסדר טיעון. רבות הבהרתי לצדדים המתדיינים ובתוכם למאשימה, כי אין להביא אסמכתא מגזר דין שניתן בהסדר טיעון "סגור" לטיעון לעונש "פתוח". אלא שמשום מה, עניין זה לא הופנם.

מעבר לכך, אכן, בעיני המאשימה חשיש במשקל של 173 גר' הוא בכמות גדולה. יתכן ויש בכך ממש, אלא שמעבר לכך. אני סבור כי היה בידי המאשימה די והותר נסיבות המצביעות על כך שהנאשם הביא החשיש ארצה מצרפת לשימוש העצמי, משום מצבו הבריאותי. מכל מקום, כפי שעלה לפני, ואני סבור כי התביעה הייתה מטיחה זאת בפני הנאשם עת העיד אודות נסיבות הבאת הסם, אין בידי המאשימה כל אינדיקציה לפיה הנאשם הביא הסם לשם הפצתו בישראל. במאמר מוסגר מצאתי לציין תופעה שהתביעה המשטרתית חשופה לה ויודעת אודותיה מתוך התיקים הרבים המוגשים לבית המשפט. כוונתי לעולים מצרפת הבאים לישראל, כאשר באמתחתם חשיש. במקרים מסוימים, ובדרך כלל על פי משקל הסם, מסכימה המאשימה כי הסם הובא לשימוש עצמי, ומציגה עמדה מקלה. נדמה כי במקרה זה, למרות שמדובר בחשיש במשקל 173 גרם, היה מקום להסכים גם לכך שהנאשם הביא החשיש לשימוש העצמי.

אכן, העונש הראוי על פי מתחם העונש ההולם שהציגה התביעה הוא מאסר שירוצה בעבודות שירות. אלא שהתביעה מודעת לכך שהנאשם אינו יכול לרצות עונש מאסר בעבודות שירות. משמע, עתרה למעשה לעונש מאסר בפועל "ממש". התמוה בעמדה זו לעונש הוא בכך שמשנוכחה התביעה לחריגות בעניינו של הנאשם, דהיינו היא עצמה מצאה, כנראה, שהנאשם הביא הסם לשימוש העצמי, וכי אינו כשיר לרצות עונש מאסר בעבודות שירות, הסכימה כי הנאשם יבצע של"צ בהיקף של 300 שעות. ראו לעניין זה דברי התובעת בדיון שהתקיים לפני ביום 30.11.15. בדיון זה הצהירה התביעה כי אילו הייתה לפני תכנית של"צ בהיקף של 300 שעות הייתה עותרת לעונש מאסר על תנאי בכפוף לשל"צ. אלא שמשום נסיבותיו האישיות של הנאשם, ומשום תפיסתו כי השימוש בסם נועד לסייע לו בגלל כאביו, לא בא שירות המבחן בהמלצה לשל"צ.

אני סבור כי במקרה זה, העונש ההולם לנאשם בנסיבותיו האישיות, ומשום שאינו יכול לרצות עונש מאסר בעבודות שירות, לא כי אינו רוצה בכך אלא על פי נסיבותיו האישיות, הוא עונש של מאסר בפועל "ממש". במאמר מוסגר אציין כי בחנתי אפשרות שהנאשם ברוב תחכום מוליך שולל בכך שמצא דרך להתחמק מעונש מאסר. אלא שמצאתי להאמין לנאשם כי הסם הובא לשימוש העצמי משום מצבו הבריאותי.

אלה העונשים שאני משית על הנאשם:

5 עונשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור על פקודת הסמים מסוג עוון.

7 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור עבירה על פקודת הסמים מסוג פשע.

קנס בסך 3,000 ש"ח או חודש מאסר תמורתו.

הקנס ישולם מתוך הפקדה כספית שהפקיד הנאשם או מטעמו כערובה לשחרורו. ככל שאין הפקדה כאמור הקנס ישולם עד ליום 1.6.16.

עותק מגזר הדין יועבר לשירות המבחן.

מוצגים:

ייעשה בהם כפי שיקול דעתו של הממונה על החקירה.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום ה' ניסן תשע"ו, 13/04/2016 במעמד הנוכחים.

אברהם הימן , סגן נשיאה

הוקלדעלידיפעתמינאי